

“Al principi només hi actuàvem homes”

VETERÀ Va tenir el seu primer paper en els Pastorets de Banyoles l'any 1941 i des d'aleshores no es pot concebre cap Nadal en aquesta ciutat sense que Olivas pugi a l'escenari

Joan Olivas i la seva neta Gemma, amb qui comparteix escenari a Els Pastorets. Foto: FAM LIA OLIVAS.

Als 89 anys, Joan Olivas personifica la història del teatre a Banyoles i, en concret, dels Pastorets.

Quin va ser el seu primer paper? Vaig començar amb Soff. Tenia 17 anys. L'any següent (el 1942) em van donar el paper de Bato, el pastor jove, secretari de l'alcalde Borrego. El vaig interpretar durant molts anys. Després vaig tornar a ser Soff. En aquella època, on es representaven? Al teatre d'Els Catòlics, situat aleshores al carrer de l'Abeurador. Al cap d'un temps els van traslladar al teatre de la plaça Major. Eren els Pastorets d'Olot, escrits en castellà, en deien “una zarzuela pastoril”. En aquella època només hi podíem actuar

homes. Caram! Sí, resulta que el Bisbat no permetia que es representessin obres mixtes als teatres dels centres catòlics. Sortosament, això va durar molt poc. I amb els papers femenins com s'ho feien? És que tots els papers eren masculins. I la Mare de Déu? Com que sortia molt tapada, el públic no veia si era un home o una dona. Un punt d'inflexió en la història dels Pastorets de Banyoles és l'ensorrament del teatre, no? Sí, vam estar un temps sense escenari, fins que el 1988 es va inaugurar l'actual teatre municipal. L'obertura del local es va aprofitar per estrenar uns Pastorets nous, en català, escrits per l'alcalde d'aleshores, Joan Solana, així com Josep Navarro Santaclàudia i Xavier Xargay. En aquests nous va continuar amb el mateix paper. Sí. Però si el 1943 era jove i sortia arrossegant els peus i tremolant de mans amb veu ronca, des de 1988 els faig al costat dels pastors del Cor de Teatre. Ja tinc 89 anys, però continuo tenint delit per caminar cap a Betlem. Per sort, al meu costat hi tinc la meva néta Gemma, bona actriu, que continua la tradició dels Olivas comediants. Amb tants d'anys d'experiència, segur que té moltes anècdotes. I tant, i tant. La que més explico és la d'un dia de Sant Esteve, estava esperant fora de l'escenari, tot era fosc, em vaig distreure i vaig caure per una trapa. Va ser una trompada molt forta, vaig perdre els sentits, se'm va fer fosc i després vaig distingir una llum blanca i, de cop i volta, obro els ulls i el primer que veig és la cara del dimoni. Em pensava que havia anat a parar a l'infern. Es tractava, és clar, del personatge del dimoni gros, que, per cert, l'interpretava Roger Coma, que ara és un actor famós.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 24-12-2014 Pàgina 42

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/807154-lal-principi-nomes-hi-actuavem-homesr.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mexSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mexSocietat&utm_campaign=rss